

Glønborg (KRF):

Det hænder jo af og til, at vi må kigge lidt på den kommunale styrelseslov, og det gør vi så også i dag, og jeg vil gerne fra Kristeligt Folkepartis side sige, at vi synes, at ministeren her har betrådt nogle rigtige veje, og at det er en række meget fornuftige ændringer, som er foreslået her.

Med hensyn til det første punkt, hvor man ændrer affattelsen af § 15, vil jeg godt tilkendegive, som også andre har gjort, at vi kunne egentlig godt lide, om ministeren havde gået et lille skridt længere. Vi er tilfreds med, at man er kommet lidt nærmere muligheden for, at kommunalbestyrelsen altid kan fungere med fuld repræsentation for de vælgere, som har sammensat kommunalbestyrelsen, og at indtræfende situationer for enkelte medlemmer ikke skal kunne forrykke balancen og repræsentationen ved kommunalbestyrelsens møder.

Jeg ville godt, om vi i udvalget så lidt på, om vi ud over helbredstilstand kunne lave en passende beskrivelse, så andre omstændigheder, som den pågældende ikke selv er herre over, kunne berettige til, at stedfortræderen kom til stede. Jeg ved godt, at vi her er ude i en balancegang, og jeg er helt enig i det, som Venstres ordfører fremførte om, at vi skulle passe på, at man ikke kom til at tage for let på det ansvar, man har ved at sidde i en kommunalbestyrelse, og derfor skal vi ikke gøre det alt for let bare lige at finde en grund til at være væk.

Jeg synes, at der er en klar svaghed i formuleringen. Man plejer i lovtekster at være meget omhyggelig med at få skrevet, om det kan dreje sig om én eller det kan dreje sig om flere, så skriver man den eller de og eventuelt han, hun, m/k og alt, hvad der nu skal til, men her går man uden videre ud fra, at alle lister har mere end ét medlem i kommunalbestyrelsen, idet der står »de medlemmer, der er valgt på den pågældende kandidatliste«.

Jeg har ligesom fru Lis Noer Holmberg været optaget af enmandsgruppernes situation. Når der står: »De medlemmer, der er valgt«, så er der jo en klar forskelsbehandling af de lister, der kun er repræsenteret af ét medlem. Derfor synes jeg, at vi skulle prøve at arbejde på, om ikke den, der er stedfortræder for den pågældende, skal have ret til at komme til stede. Jeg har stillet spørgsmål om dette, og ministeren har peget på, at det kan være borgmesterens an-

svar at indkalde stedfortræderen for sådan en enmandsgruppes medlem.

Men jeg synes nok, at hvis vi udvider begrundelsen til at omfatte mere end helbredstilstand, så at der også kan være andre grunde, kan der blive brug for også at give stedfortræderen en rettighed. Jeg tænker på det helt banale, at et kommunalbestyrelsesmedlem, der skulle hjem til et vigtigt møde, pludselig oplever, at flyet er aflyst eller der er storm et eller andet sted, så man ikke kan være der. Det er noget, som kan hænde, og som egentlig ikke bør ødelægge et kommunalbestyrelsesmøde. Jeg synes, at vi skal se lidt på det.

Det næste giver heldigvis ikke anledning til problemer. Jeg vil udtrykke meget stor glæde over, at der nu ikke er nogen tvivl om, hvordan man skal forholde sig, når kommunal ejendom skal sælges. Det er jeg meget glad for.

Endvidere er jeg også meget glad for den frihed, der er blevet for kommunalbestyrelsen til at vælge mellem udbetaling af diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Jeg synes, det er en helt rimelig frihed at give.

Jeg er nok lidt betænkelig ved, om det skal være nødvendigt så bastant at fastsætte krav om forrentning med en bestemt procent. Jeg synes godt, at man kunne bevare lidt elastisk mulighed for en kommunalbestyrelse til at lave noget, som man måtte anse for at være rimeligt og fornuftigt.

Men ellers giver vi fuld støtte til lovforslaget.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne takke for de pæne ord fra samtlige ordførere og støtte til de generelle sigtelinjer i lovforslaget. Og debatten giver mig kun anledning til enkelte bemærkninger.

Jeg vil gerne sige om dette med offentligt udbud af fast ejendom, at det er jo en ganske almindelig, fornuftig og god forretningssskik, at man orienterer i en kommune om, hvilke ejendomme man ønsker at sælge. Når det her er anført, at jeg ønsker sammen med de kommunale parter at aftale nærmere regler for, hvornår det ikke nødvendigvis skal finde sted, så har jeg det i tankerne, at der stadig er en kommunal opgavevaretagelse, der kan omfatte ejendomme, som man i øvrigt gerne ville sælge. Vi kender det f.eks. med magelæg, dette at man skal byudvikle og har brug for en ejendom, at man gerne vil beholde den frihed, at man kan foretage et